

Burlaci

Artist: Kabát
Time Signature: 4/4

Tónina E moll:

Emi

Hmi

Konopný lana, tak ty už něco vydrží, zkaženej dech a čtyry deci pod kůží.

Emi

Hmi

Nebe rudý, břízy brzo pokvetou a chlapi z nudy baví se ruskou rule -

C

Emi

tou, když svoje lodě proti proudu táhnou.

Emi

Hmi

Otroci řeky, prach a špína, tvrdá zem, jediná výhra je tanec smrti s medvědem.

Emi

Hmi

A tak si žijou ze dne na den tisíc let, burlaci pijou, jak bylo by to napo -

C

Emi

sled, když svoje lodě proti proudu táhnou navzdory všem kame -

C

H7

nům, proč jenom touhy po čase vadnou? Otoč se a podívej:

G

D

Emi

C

Nebe je temný a mnohem níž jen vlků dávnej chorál

G

D

Emi

C

z hor a já tu marně hledám skryš, když cesta rovná se nám

G

D

Emi

C

ztrácí, lidi jsou andělé a nebo draci a každěj dobrej skutek sílu

G

D

Emi

F

vrací, no tak jen otoč se a podí vej na lodě za tebou.

Není to lehký ve světě lží a polopravd, na břehu řeky harmonika začla hrát.

A toho léta vítr stopy zahladil, jsme jako voní, už nezbejvá nám tolik

sil, když svoje lodě proti proudu táhnem navzdory všem kame -

nům, jednou si každěj až na dno sáhnem. Otoč se a podívej:

Nebe je temný a mnohem níž ...

Tónina A moll:

Ami

Emi

Konopný lana, tak ty už něco vydrží, zkaženej dech a čtyry deci pod kůží.

Ami

Emi

Nebe rudý, břízy brzo pokvetou a chlapi z nudy baví se ruskou rule -

F

Ami

tou, když svoje lodě proti proudu táhnou.

Ami

Emi

Otroci řeky, prach a špína, tvrdá zem, jediná výhra je tanec smrti s medvědem.

Ami

Emi

A tak si žijou ze dne na den tisíc let, burlaci pijou, jak bylo by to napo -

F

Ami

sled, když svoje lodě proti proudu táhnou navzdory všem kame -

F

E

nům, proč jenom touhy po čase vadnou? Otoč se a podívej:

C

G

Ami

F

Nebe je temný a mnohem níž jen vlků dávnej chorál

C

G

Ami

F

z hor a já tu marně hledám skryš, když cesta rovná se nám

C

G

Ami

F

ztrácí, lidi jsou andělé a nebo draci a každěj dobrej skutek sílu

C

G

Ami

B

vrací, no tak jen otoč se a podí vej na lodě za tebou.

Není to lehký ve světě lží a polopravd, na břehu řeky harmonika začla hrát.

A toho léta vítr stopy zahladil, jsme jako voní, už nezbejvá nám tolik

sil, když svoje lodě proti proudu táhnem navzdory všem kame -

nům, jednou si každěj až na dno sáhnem. Otoč se a podívej:

Nebe je temný a mnohem níž ...